

Sygn. akt II CSK 419/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. Spółki

Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko I. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 7 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 stycznia 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...), na skutek apelacji pozwanej, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Ł. wydany w sprawie z powództwa A. S.A. z siedzibą w K. przeciwko I. P. o zapłatę w ten sposób, że utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 22 czerwca 2012 r., sygn. X GNC (...) Sądu Okręgowego co do kwoty 388.922,68 zł z ustawowymi odsetkami od 30 listopada 2012 r. oraz w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 1.738,28 zł za okres od 30 listopada 2012 r. do 10 września 2013 r., a co do kwoty 1738,28 zł nakaz zapłaty uchylił i powództwo oddalił i oddalił w pozostałej części apelację.

Wyrok ten wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi pozwanej w dniu 8 lutego 2016 r., a skarga kasacyjna została nadana w dniu 8 kwietnia 2016 r. W ocenie Sądu Apelacyjnego skarga miała braki formalne, m.in. w postaci braku podpisu, przy czym Sąd poinformował pełnomocnika skarżącej, że skarga kasacyjna zawiera tylko pięć stron.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 398⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego, skarga kasacyjna powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; 3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Zgodnie z § 2, oprócz wymagań przewidzianych w § 1, skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie, a § 3 stanowi, że skarga kasacyjna powinna ponadto czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Do skargi kasacyjnej dołącza się także dwa jej odpisy przeznaczone do akt Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego, chyba że sam wniósł skargę.

Z przytoczonego przepisu wynika, że skarga kasacyjna oprócz wymagań stawianych pismu procesowemu (§ 3), powinna czynić zadość warunkom opisanym

zarówno w § 1 jak i § 2, przy czym tylko braki objęte § 2 i § 3 podlegają usunięciu po wezwaniu, co wynika z treści art. 398⁶ § 1 k.p.c. Jeżeli natomiast skarga kasacyjna uchybia wymogom wymienionym w § 1 art. 398⁴ k.p.c., stwierdzony brak nie podlega usunięciu w trybie przewidzianym dla usuwania braków, o których była wyżej mowa, ale powoduje, że skarga kasacyjna dotknięta taką wadliwością podlega odrzuceniu *a limine* (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1997 r. II CKN 404/97, OSNC 1998/4/59; z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151; z dnia 23 sierpnia 2012 r. III CSK 161/12; z dnia 11 marca 2015 r. III CSK 399/14 - nie publ.). Przepis § 1 art. 398⁴ k.p.c. zawiera bowiem wymagania kwalifikowane, których dopełnienie czyni dane pismo procesowe skargą kasacyjną; są to więc jej wymagania konstrukcyjne.

Skarga kasacyjna skarżącej złożona z zachowaniem terminu dwóch miesięcy od daty doręczenia wyroku z uzasadnieniem (art. 398⁵ § 1 k.p.c.) zawierała pięć stron, z czego strona pierwsza była stroną „tytułową”, na stronach drugiej, trzeciej i czwartej zawarto podstawy kasacyjne naruszenia prawa materialnego (pkt II e, f) i przepisów postępowania (pkt II a, b, c, d), z wyszczególnieniem konkretnych przepisów jako naruszonych, na stronie piątej zawarto wnioski kasacyjne i tytuł „Uzasadnienie zarzutów”, pod którym, zaznaczając, że dotyczy to zarzutów z podstawy „ad. II a)” zamieszczono trzydzieści wierszy „uzasadnienia”, z czego pięć to fragment wyroku Sądu Najwyższego wydanego w sprawie II CKN 361/01. Do podpisania takiego dokumentu został wezwany pełnomocnik skarżącej. W odpowiedzi na to wezwanie, w dniu 11 maja 2016 r., złożył osiem stron uzasadnienia skargi kasacyjnej, wyjaśniając, że składa brakujące strony uzasadnienia, ponadto sprostował, że w zarzutach z podstawy II a) zamiast jako naruszonych przepisów art. 378 § 1 w związku z art. 231 § 1 k.p.c. wskazuje art. 233 k.p.c., a podpis, do którego złożenia został wezwany, umieścił na stronie piątej złożonych odpisów.

Uzasadnienie zarzutów wypełniających podstawy kasacyjne stanowi, jak wskazano, element konstrukcyjny skargi kasacyjnej. Pismo złożone przez pełnomocnika skarżącej w dniu 8 kwietnia 2016 r., nazwane skargą kasacyjną, niewątpliwie nie zawierało tego uzasadnienia. Jeżeli nawet założyć, że dwadzieścia pięć wierszy na stronie piątej tego pisma to uzasadnienie, to uwzględniając treść

sprostowania polegającego na powołaniu podstawy procesowej wykluczonej przez art. 398³ § 3 k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2014 r. I CSK 368/13; z dnia 21 maja 2013 r. I CSK 734/12, nie publ.) i równoczesny brak w tym piśmie jakiegokolwiek uzasadnienia pozostałych zarzutów kasacyjnych, niewątpliwie należało przyjąć, że skarga kasacyjna pozwanej zawierała nieusuwalne braki i w związku z tym podlegała odrzuceniu. Jednocześnie brak było podstaw do traktowania braku uzasadnienia zarzutów jako braku fizycznego pisma z dnia 8 kwietnia 2016 r. polegającego na niedołączeniu reszty stron skargi kasacyjnej. Takie wnioskowanie otwierałoby drogę do uzupełniania skargi kasacyjnej również w zakresie jej warunków traktowanych przez ustawodawcę jako niepodlegających takiemu uzupełnieniu.

Biorąc pod uwagę powyższe, skarga kasacyjna pozwanej jako dotknięta nieusuwalnym brakiem uzasadnienia podstaw kasacyjnych podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).